

**”POVL DISSING -
EN ILLUSTRERET
BIO-DISKOGRAPHI
OG AL’ SÅDAN NOGET”**

Frederikssund 17.2.2002
PD's første solo-show, hvor han spillede, sang
og fortalte om sin karriere.

Samlet af René Aagaard

1992-2015

Albertslund 1979 – Foto: Niels Adersen

“Det hele handler jo ikke om at synge en sang,
men om at fortælle en historie.

Og jeg vil gerne være en god historiefortæller.”

Povl Dissing

AT HUSKE

? En lang karriere der nu bliver beskrevet i en omfattende biografi/diskografi. Hvordan har du det med at være genstand for sådan en større udgivelse?

- Der sidder en mand i Allerød. For nogle år siden sendte han mig en Povl Dissing-diskografi på 100 sider han havde lavet, så jeg var lidt forberedt på det. Men ellers er jeg da dybt forundret over at der er en anden mand der har sat sig for at skrive alt ned hvad jeg har deltaget i af indspilninger, radio, tv, et cetera. Foreløbig er det en sag på 800 sider - hvilken dag jeg indspillede hvad, og hvilken farve etiketten på pladen havde. Det har også været en meget stor oplevelse som har hjulpet mig med at få system i mit eget private bagkatalog med plader, bånd og koncerter. Nu kender jeg en mand jeg kan spørge: "Hvad lavede jeg egentlig i for eksempel oktober 67?" Det er rørende. Mit liv er sat i ringbind. Jeg har for øvrigt også helt ondt af ham. Det viste sig nemlig da han troede at han var færdig at jeg havde en kæmpe papæske derhjemme med kassettebånd med øvesituationer og små koncerter fra rundt omkring. Det er vist blevet et større arbejde, end han egentlig havde planlagt.

I

Udgiver og copyright 2013:
René Aagaard,
Ålekæret 13,
DK-3450 Allerød

rene-aa@live.dk

LIDT OM DISKOGRAFIEN I 2013

Denne diskografi blev oprindeligt startet som en mindre bog, kun med pladerne listet. Det var allerede i begyndelsen af 1990'erne. Da interessen for de 200 ex den udkom i, var overvældende – den sælges stadig antikvarisk! – fik jeg blod på tanden til at lave en Bio-diskografi. Det var i 1992 og lige siden har jeg arbejdet på den on and off. Povl Dissing blev orienteret om projektet ret tidligt, da jeg skulle bruge hans tilladelse til at gå i forskellige arkiver. Han har lige fra den spæde start være meget hjælpsom og har stillet sig til rådighed for samtaler, spørgsmål osv. To gange i det nu lange forløb, har jeg meddelt ham, at BOGEN var færdig!

Første gang var midt 90'erne, hvor jeg lige skulle tale med ham om nogle specifikke ting... det endte med en daglang samtale, hvor han beredvilligt svarede på tusind spørgsmål. Efter 8½ time måtte vi slutte og på vej ud ad døren, spurgte han, sådan lidt en passant, om jeg var interesseret i nogle papirer, som han havde hentet fra loftet... OM jeg var!

Det endte med 4 store, sorte affaldssække fulde af Dissings arkiv med avisudklip, tegninger, plakater og alt muligt andet. Det betød naturligvis, at jeg slet ikke var færdig, men måtte tilføje og redigere og gøre ved.

En håndfuld år senere meddelte jeg forsigtigt, at NU var jeg altså færdig, der var bare lige et par småting, som skulle på plads. Povl Dissing kom på besøg og svarede på de få spørgsmål jeg havde og på under to timer var sagen klaret. Da vi sagde farvel, nævnte han lige en passant, at han havde en kasse med nogle spole- og kassettebånd, og om det var noget, som kunne interessere mig!

OM det ku'!! Jeg spurgte, om hvor mange bånd der var og jo, der var sådan en..., ja, nogle stykker er der da. To uger senere kom PD forbi og afleverede to store papkasser fulde af bånd! Mere end 100 i alt. Spolebånd fra hans tidligste tid og masser af kassettebånd fra senere...

Så var jeg alligevel ikke færdig. Det har taget mig urimelig lang tid at komme igennem båndene, men... jeg tør næsten ikke sige det højt: Nu er jeg færdig - for tredje gang... og nu lægger jeg BOGEN på nettet uden at sige noget til ham!

Det sker op til hans "runde" fødselsdag – han bliver 75 år – den 27. januar 2013. Så har det været 21 år at få værket gjort "færdigt"! Ja, færdigt bliver det aldrig, for han er så eventyrligt aktiv, at der til stadighed er masser at tilføje.

Dissing, Dissing, Las og Dissing – genforenet med Benny Holst, ved Mindekoncerten for Peter Thorup i Copenhagen Jazzhouse
Foto: René Aagaard

INDHOLDET

Povl Dissings arbejdsområde er og har været enormt stort. Det samme er derfor hans "samlede værker"! Du sidder nu med et forsøg på at give en samlet oversigt over alt, hvad der findes af film, teaterstykker, radio- og tv-udsendelser, plader og private bånd, hvor Povl Dissing medvirker. Diskografien er i kronologisk orden efter optagelsestidspunktet. For en række optagelser kendes den faktiske dato ikke, men optagelsen er placeret på det tidspunkt, hvor den formodes at have fundet sted, eller hvor den er blevet udsendt i radio eller TV.

Oprindeligt var der - ud over det kronologiske afsnit - blandt andet en alfabetisk oversigt over de medvirkende og de sange, der er anført i diskografien, men udviklingen er løbet fra teksten. Disse oversigter, er unødvendige, når man kan søge i filen på nettet, men en pladefortegnelse er dog bibeholdt.

Det skal understreges, at der *ikke* er tale om en biografi (den må vi se frem til, at Povl Dissing selv snart skriver!), men der er medtaget oplysninger, som synes relevante for hans karriere. Derfor kaldes denne bog en "bio-diskografi". Alle indspilninger, som vedrører PD, og som har været tilgængelige, er medtaget. Da der er tusindvis af illustrationer, er det faktisk blevet til en "illustreret bio-diskografi"!

En "*" (asterisk) ved en sang betyder at Povl Dissing har skrevet tekst eller musik (eller begge dele), eller har været med til at skrive den, eller har arrangeret en "PD" (Public Domain eller en "Trad." eller en sang med ukendt komponist), dvs. en sang, der er folkeeje, og hvor det er arrangementet, man copyright'er.

For god ordens skyld skal det understreges, at de bånd, som befinder sig i Dansk Folkeminde Samling og i Folkemusikcentret i Hogager (som i de mellemliggende år er nedlagt), ikke uden videre er tilgængelige, men da de i denne forbindelse udgør et musikhistorisk/kulturelt udviklingstrin ikke bare for PD, men for 60'ernes musik i Danmark, har jeg fundet det vigtigt, at medtage dem. En stor tak til Folkemusikcentret i Hogager (Gitte Thofter og Trine Bager) for hjælpen, og ikke mindst til Anelise og Thorkild Knudsen, som optog båndene, og stillede op til interviews.

For så vidt angår pladerne, så mener jeg at diskografien er komplet!! Povl Dissings radio- og tv-medvirken er enorm i antal, og der mangler formentlig noget, selvom Danmarks Radio beredvilligt har ladet mig gennemgå alle programmer siden 1964! Det betyder, at alle udsendelser, hvor PD's navn er benyttet, er medtaget, selvom indholdet ikke nødvendigvis er bevaret, eller bare kendt. En stor tak til Radioarkivet og TV/Bånd-arkivet.

Hvis du kan supplere med oplysninger (også bare en detalje, helst med en fotokopi som dokumentation), er du meget velkommen. Send det til: René Aagaard, Ålekæret 13, 3450 Allerød - eller mail det til mig: rene-aa@live.dk.

Relevante nye oplysninger vil blive medtaget.

I juli 1992 blev udsendt to privattrykte oplag, hvert á 100 eks. af "Povl Dissing - En Diskografi" med 102 sider, der tjente som forarbejde til denne udgave.

Der er, så vidt det har været muligt, angivet fotokredits. Enten navnet på fotografen, eller den person, som har udlånt billedet. Tilladelse til anvendelse gælder kun for denne bog. Hvis ikke en person eller en institution er anført, er billeder, tegninger, udklip mv. venligst udlånt af Povl Dissing fra hans privatarkiv (bl.a. alle "Povl Dissing Tape") eller fra min egen samling.

Tekster er aftrykt med tilladelse fra den pågældende digter/forfatter/indehaver. Tilladelsen gælder kun for denne bog.

Følgende film- og pladeselskaber takkes for at have lagt covers til bogens illustrationer:

Sonet - Mascot - Ecco - IFPI - Børge - Pathé/Nordisk Film - Fiasco Film a/s - Columbia/CBS - Demos - Cirkeline Productions - Piccolo - Hørekiks - Metronome - Abracadabra - Arco - Exlibris - Christiania - Atom P - Forlaget Tiden - Folkebevægelsen Mod EF - Medley - K-Tel - Rosen - Pladecompaniet - Det Lille Teater - Red Barnet - Kavan - Clarté Film A/S - Harlekin - Virgin - Pineapple - Polydor - Egmont Film - Musikselskabet - Stunt Records - CMC Records - Sony - ELAP - Danmarks Radio - Danish Music Export & Promotion - The Danish Folk Council/Millstream Records/Tønder Festival - EMI-Medley - Joker Records - National Records

En **stor tak** til alle som har været behjælpelige med at skaffe, give eller verificere oplysninger:

Peter Abrahamsen - Allerød Bibliotek - Benny Andersen - Benny E. Andersen - Jens Andersen, PolyGram/Sonet - ARTE v/Niels Halm og Bjarne Sönnichsen - Paul Bach, Harlekin - Niels Bidstrup Discografical Publishing Co. - Dorrit Brandt - Jan Grau, CMC Records - Comedievognen v/Vibeke - Danmarks Radio: Liselotte West og Birgitte Rathsack fra TV Bånd-Arkiv - Radioarkivet: Jette Rist Bork, Lilian Irlind, Klavs H. Lund, Poul Linstow og specielt Philip Trier Jacobsen - DR's Nodebibliotek v/Jørgen Henriksen - Det Lille Teater v/Klaus Simonsen - Bitten Diemer - Ulla Dietl, Ugemagasinet Søndag - Tom Elmskov PolyGram/Sonet - Søren Engel, Delta Blues Band - Det Danske Filmmuseum v/Aase Malmkjær og Thomas Hammer - Helle Fastrup - Folkemusikcentret i Hogager: Gitte Thofte, Trine Bager og Jack Jakobsen - Frederiksborg Amts Avis - Fuzzy - Gladsaxe Teater - Arne Gregersen, TV-2 Bornholm - Ken Gudman - Torben Hagen - Rudolph Hansen - Freddy Hansson, Sweet Silence Studios - Jette Henriksen, Gramex - Hillerød Bibliotek - Hans Holbroe, musiker og fotograf - Jim Holm, Gyldendal Exlibris - Benny Holst - Michael Højris, Danish Music Export & Promotion - Ole Høyer - Henry Jensen, Down Town Jazzband - Knud E. Jakobsen, Greve - Jyllands Posten - Thomas Kjellerup - Walther Klæbel - Anelise Knudsen og Thorkild Knudsen - Kim Larsen, sanger og musiker - Freddi Lund-Nielsen, Accord Plade Antikvariat - Susanne & Henrik Lyngsie - Jan Monrad, Totalpetroleum - Kent Munch, tidl. Sonet - Thorkild Broager Møller, Såbyes Trio (og Fessors Big City Band) - Bodil Nielsen, Programsamlingen - Hans Nielsen, Focus Recording - Nyt Ude og Hjemme 1976 - Hanne Passer (Hanne Bjerre) - Fotograf Roald Pay - Thyra Pay - "Bas-Mogens" Pedersen - Karin Philips - Politiken, utallige udklip - Politikens håndbøger: "Folke-musik Leksikon", "Jazzleksikon" og "Dansk Rock" - Halvdan Rasmussen - Hans Rasmussen, Down Town Jazzband - Lars Rich, Amigo Records - Jytte Ablidstrøms Teater "Riddersalen" for fotos - Sang & Musik v/Marianne Jul - Peder Sølberg - Tegner og musiker Jørgen Såbye - Peter Thorup - Trykker Willy Tribler - John Madsen for info og billeder - Flemming "Goldmine" Mortensen for at "skaffe" plader - Universitetsbibliotekets Avissamling - Karsten Vogel - Bjarne E. Pedersen for fotokopier af de originale båndæsker - en stor tak til Laus Bengtsson for overordentlig stor hjælpsomhed og udlån af tekster (Desværre døde Laus den 9. aug. 2012 - 74 år) - til Blues-Flemming fra O'ense og til min gamle ven Niels Aamond Adersen for fotos og en aldeles utrættelig indsats med saksen og så selvfølgelig til Anette Rasmussen (fruen) for tålmod, overbærenhed osv. - og til samtlige pladeselskaber, fordi de har udsendt plader med Povl Dissing, samt for coverne, der er brugt som illustrationer, og sidst men absolut ikke mindst til **Troubadouren** himself for en udstrakt hjælp.

Værket er udarbejdet i begejstring og beundring over Povl Dissings kolossale kunst, og som en beskeden tak for et uendeligt antal dejlige timer med hans musik og sang.

Kan denne bog gøre andre "Dissing-interesseret", så vil dens mål være nået.

... og hvad skal man så ellers med sådan en bog?

Tja, som den gamle arkivar sagde: "Nu er den der, og så kan man bruge den til det, man vil!"

Materialeindsamlingen begyndte i 1967 og er afsluttet i efteråret 2012.

Med venlig hilsen, rigtig god fornøjelse
og husk at høre pladerne, mens du læser værket!

hilsen

René Aagaard

PS: Da "værket" er nedfældet over mange år, er udviklingen i nogle tilfælde løbet fra teksten. Jeg har prøvet at rette til, men der kan være smuttet lidt hist og her. Bær over med mig, tak.

INDLEDNING

Født og opvokset i Farum

Poul Dissing-Rasmussen - senere forkortet og ændret til det mere mundrette - Povl Dissing - er født den 27. januar 1938 i området Stavnholt i Farum kommune (nu: Furesø kommune), nordvest for København. Et smukt, landligt og fredssommeligt sted - dengang. Her lå hans forældres gartneri. I et interview med Freddi Lund-Nielsen i Plade Antikvarietet Accords "Record News" nr. 3, fra februar 1990 og et interview fra Ugemagasinet Søndag med Ulla Dietl fra 1991, fortæller Povl Dissing selv:

Povl Dissings barndomshjem (gården til venstre i baggrunden med to skorstene og karnap)

En akvarel, som PD malede senere (fra TV-udsendelsen "Danske Musiklegender" 2013)

"Det har været en lang og knudret vej. Jeg vidste ikke, hvad jeg ville. Jeg gik ud af 7. klasse - selv om der faktisk var tænkt lidt mere over min skolegang hjemmefra end som så. Jeg løb aldrig ind i en lærer, der kunne se et eller andet i mig, der kunne bruges.

Allerede i skolen interesserede jeg mig for at blive musiker. Omkring femte klasse havde jeg en kammerat, som kunne spille klaver. Han var ret vild med Leo Mathisen, så vi lyttede til en masse plader. Snart var jeg i gang med at lave et trommesæt af kagedåser. Jeg brugte de stive hår fra en kost som whiskers eller bankede løs på kagedåserne med dem. Du kan tro, det lød godt! Vi fik hurtigt et repertoire bestående af jazznumre bl.a. fra føromtalt Mathisen og Svend Asmussen. Tænk på at vi kun var nogle 12-årige knægte dengang i 1950.

Vi gav så koncerter for vores familier og kammerater, disse kunne endda indbringe mig et beskedent beløb. For pengene tog jeg til København, hvor jeg købte mig et trommeskind, som blev tilpasset en sæbekasse - nu begyndte det at blive avanceret. Vi mødtes en gang om ugen for at øve - og jeg fik da også til sidst et rigtigt trommesæt.

Povl Dissing som trommeslager i The Hot Dogs ca. 1950

Jeg var egentlig kun indlysende god til én ting - og det var at tegne. Og så blev det besluttet, at jeg skulle i lære som håndværksmaler. Men inden jeg kunne begynde, blev jeg bydreng i en farvehandel, og her overtalte chefen mig til at gå i farvehandlerlære. Men læretiden måtte afbrydes, fordi chefen blev syg.

Samtidig solgte mine forældre gartneriet og fik en lille grøntforretning i Farum, hvor jeg hjalp til, indtil jeg kunne komme i lære igen - denne gang som automekaniker. Alle mine bedste venner ville være noget med biler, og så ville jeg også. Jeg var arbejdsdreng i et år og to år i lære. Jeg var dobbelt så længe om at smøre en bil som alle andre - og samtidig var der det, at man blev så beskidt...

I november 1975 tegnede PD sine forældre

En af værkstedets kunder, som kom i en rød sportsvogn med to pragtfulde gravhunde, gjorde et særligt indtryk på mig. Når jeg skulle smøre hans bil, gik det lidt hurtigere, og jeg gjorde mig lidt mere umage. Han var reklametegner og den første, der foreslog mig at søge ind på Kunsthåndværkerskolen.

Jazz-bands

Efterhånden begyndte jeg at spille med nogle traditionelle jazzbands i Birkerød og Farum-området, hvor jeg boede.

En dag gad trompetisten i et af band'ene ikke at spille mere. Nu var det sådan, at jeg på det tidspunkt havde fået mig et forbillede, - mit første idol - Louis Armstrong. Da han jo spillede trompet, var der ikke andet at gøre end at prøve at lære dette instrument at kende. Selv om jeg ikke kunne mange toner, så fik jeg den ledige plads som trompetist - der var stor mangel på disse i den lille by. Vi kaldte os for "Savannah Ramblers". Det var også på dette tidspunkt, at vi første gang hørte om tjald. Vi havde i midten af 50'erne læst, at det var ret udbredt blandt jazz-musikere - så vi ville gerne prøve, hvordan det virkede. Vi var så heldige, at vi på det tidspunkt mødte én, som kunne skaffe os fire joints - dem sad vi så og røg, mens vi kiggede på hinanden. Jo, vi syntes nok, at vi kunne mærke noget - indtil det viste sig, at den frække skid havde solgt os almindelige cigaretter, som var dypet i vand, så de var blevet store og gule! Senere fik vi dog den rigtige vare. Samtidig begyndte jeg at tage til København for at se de rigtige jazzbands.

Jeg begyndte at komme i jazzklubberne, og der hørte jeg den fantastiske trompetist Theis Jensen. Han var trods alt lidt nærmere end Louis Armstrong, og jeg syntes faktisk, Theis var lige så god. Så jeg charmede mig ind på ham og fik ham til at give mig privatundervisning og lære mig at spille kornet.

Det hjalp også på det, at Theis gik på Kunsthåndværkerskolen - han pustede til de gløder, der ulmede i mig. Og så gik det, som det er gået i det meste af mit liv: Når jeg har været rigtig begejstret for noget, går jeg fuldstændig ind for det.

Den unge PD som automekanikerlærling

Via Theis lærte jeg folk som Freddy Fræk at kende. Han spillede bas i Adrian Bentzons orkester, men det instrument var han blevet træt af. Han ville spille trækbasun. Da han manglede et orkester at øve sig med, blev bl.a. jeg indrulleret.

I 1956 - da jeg var 18 - lykkedes det for mig at slippe gennem nåleøjet som elev på Kunsthåndværkerskolens reklame-tegnerlinje."

Walther Klæbel - PD's første manager - erindrer sit første møde med Benny Holst på denne måde: "I slutningen af 50'erne spillede jeg på vaskebræt og "bas" i et skiffleband som kaldte sig "Havannah Skiffle Group". Vi øvede i en kælder på Peter Bangs Vej på Frederiksberg, hvor også andre orkestre øvede. Blandt andet et jazzorkester, som havde Benny Holst på klarinet. Min bas bestod af en sæbekasse med en stang med en enkelt streng på. Man stemte den ved at trække stangen tilbage, men det var temmelig svært at spille rent! Første gang Benny Holst så dette instrument, spurgte han, hvad det dog var for noget, og da han fik at vide, at det var en bas, tog han den og imponerede alle ved straks at kunne spille rent på den.

Et andet orkester, der øvede i kælderen, var "Peruna Jazzmen", hvor jeg engang fik lov til at sidde ind med mit vaskebræt. Det resulterede i, at trommeslageren blev fyret, og jeg antaget! Da der ikke rigtigt var nogle steder, bandet kunne spille, besluttede jeg selv at oprette en klub. Det blev den 1. marts 1963 til jazzklubben "Basin Street" i "Las Vegas" i København. "Las Vegas" var den tidligere så berømte jazzklub "München", hvor Leo Mathisen og alle de andre berømte danske jazzmusikere havde optrådt før, under og efter krigen. Der var plads til ca. 150 tilskuere."

Blues & guitar

Povl Dissing fortæller videre: "På et tidspunkt havde min kusine introduceret mig for sin guitar, som hun noget nervøst lånte mig. Den sad jeg så og klintede lidt på. Jeg havde fattet interesse for det instrument, da jeg hos radioforhandleren i Birkerød, som var min pladeforhandler dengang, havde fundet en plade med blues-sangeren og guitaristen Leadbelly. Det var utroligt spændende at høre den rytmiske måde, han akkompagnerede sine sange på. Jeg eksperimenterede med de bluesgreb, han benyttede.

Jeg blev så vild med den form for musik, at jeg rendte rundt til forskellige radioforretninger for at finde flere plader med disse underlige, sorte bluesmusikere fra USA. De spillede sgu' på en helt anden måde end vores hjemlige Otto Henning...

Efterhånden slæbte jeg min guitar med alle steder. Bl.a. til mange fester og ved nogle af disse kom der ofte et tidspunkt, hvor der skulle spilles lidt. Da jeg kommer fra en meget sangglad familie, som benytter ethvert kaffeselskab til at få sunget nogle sange, faldt det mig naturligt at synge, samtidig med at jeg spillede. Jeg havde desuden lært en masse sange som barn.

Da jeg var færdig med min uddannelse (1960), tog jeg i fire måneder rundt i Europa med min ven Rauff. Han spillede sav, og jeg guitar, og ved at spille på gader og i værtshuse klarede vi dagen og vejen.

Kort efter hjemkomsten holdt Kunsthåndværkerskolen sit årlige karneval. I pausen gav Rauff og jeg et par numre, og der lagde jeg mærke til en vis *Carmen*. En smuk pige, som bare var Carmen Jones (fra filmen) i den grad. Hende måtte jeg ud at danse med i løbet af aftenen.

Det var Jette. Hun gik på Keramikskolen. Vi havde mange ting fælles fra starten. Hun kunne f.eks. også godt lide at rejse, og det fulgte vi op i sommerferierne. Vi påtog os at køre en bil til Sydeuropa og blaffede så derfra videre rundt og kom på den måde til at se en masse spændende steder. Jeg havde guitaren med og satte mig og spillede et eller andet sted, mens Jette gik rundt med hatten og så pragtfuld ud - det var en klart bedre forretning end med Rauff og mig. Der kom penge i kassen..."

Dansk Folkeminde Samling

I slutningen af 50'erne var jeg blevet gode venner med en anden musiker, nemlig Benny Holst. Han eksperimenterede også med at spille guitar, der havde rødder i det hvide amerikanske folke- og protestmiljø - især folk som Woody Guthrie og Pete Seeger. Vi begyndte at spille sammen. Vi mødtes hver tirsdag på mit lille hummer over et par øl, - og der sad vi så og hørte plader. Ud fra dem byggede vi et repertoire op. Heldigvis blev en del af de tidlige numre optaget på bånd af (Anelise og Thorkild Knudsen fra) Dansk Folkeminde Samling, som mærkværdigvis koncentrerede deres opmærksomhed om os for en tid. De ville gerne have noget tidstypisk dansk musik, selv om vi ikke sang på dansk - ja ikke engang på engelsk, da vi ikke forstod særligt meget af, hvad der blev sunget. Vi kopierede bare lydene af deres stemmer - det lød da næsten som den rigtige vare! Omtrent samtidig var jeg begyndt at spille i Folkeklubben med Benny Holst. Vi sang på amerikansk og havde et kæmpe repertoire med nogle fantastiske tekster, som vi slet ikke vidste, hvad betød, og det gik fint."

Thorkild Knudsen, som var arkivar i Dansk Folkeminde Samling, startede afdelingen ved Holstebro, Folkemusikhuset i Hogager. Han var desuden folkemusikkonsulent i Danmarks Radio og uddannet som pianist og komponist ved Musik-konservatoriet, og siden gift med Anelise Nørgård, sekretær i Folkemindesamlingen. Thorkild Knudsen fortæller: "Vi mødte Povl Dissing og Benny Holst første gang i 1962 eller 63. De blev præsenteret for os af én, som Benny Holst havde arbejdet sammen med, fotografen og banjospilleren Roald Pay, som sagde: "Blues, det er Povl!"

Thorkild Knudsen fortsætter: "Povl og Benny spillede ved åbningen af Jo Banks musikklub "Purple Door" på Højbro Plads. Men det gav aldrig kontanter kun lidt at spise og drikke. Jeg vil tro, at det var det første sted Povl Dissing og Benny Holst optrådte. Jo Banks brød ofte sammen af grin, fordi det var tydeligt, at de to ikke selv forstod, hvad de sang. Ingen af dem kunne engelsk."

De Rejsende

“Det var også på denne tid, at Povl kom i forbindelse med “De Rejsende”. (Red.: “De Rejsende” havde rødder i de omrejsende sigøjnerfamilier, men var blevet stationære.) Hos en familie, som havde slået sig ned på Vesterbro i København, og hvor moderen Thyra Jensen blev kaldt “Gamle Thyra” eller “Die Alte” - da den yngste datter havde samme navn - fandt Povl noget af det samme udtryk, som han kendte fra bluessangene. Det var gennem “De Rejsende”, at Povl lærte “Gi’ Mig En Hest, Mor!”, “Du Lille Fugl”, “Vandringsmanden”, “Lille Sommerfugl”, “Dine Tanker Er Jubel”, “Du Lille Svale” og “Titanic”, samt andre gamle danske viser. Nogle af dem kendte han allerede hjemmefra. Men her fik de et nyt udtryk, og PD fik et nyt indtryk. En gang han sad og spillede og sang, spurgte han Gamle Thyra “Skal man op eller ned her?” og fik svaret: “Du skal da ikke op eller ned din... Du skal hen!”

Når man mødtes hos “De Rejsende”, skete det i en lille lejlighed i Istedgade-kvarteret på Vesterbro i København, hvor alle de voksne sad i rundkreds og spillede og sang og sugede inspiration til sig. Børnene blev, sammen med overtøjet anbragt i et af de andre små værelser.” Familien med Gamle Thyra og hendes mand i spidsen, holdt meget af PD, og engang var der tale om, at PD skulle indspille med Gamle Thyras ældste datter Jonna Frederiksen akkompagneret af Leonardo Pedersens Jazzkapel. Men det blev ikke til noget. Til unge Thyras 50 års fødselsdag skrev PD sammen med Benny Holst en lejlighedssang: “Solopgang”.

Sidst i 60’erne ville Sten Bramsen lave en række udsendelser om Povls Dissings musikalske rødder, men det blev kun til en enkelt TV udsendelse “Povl Dissing Show” sendt den 13. august 1968, hvor bl.a. Bimmer og Eli fra “De Rejsende” medvirker.

Thorkild Knudsen: “Povl og Benny begyndte at komme hos os i vort hjem i Bagsværd, og vi optog en række bånd, som nu befinder sig i Hogager. Der kom en masse af de unge folkesangere foruden Povl og Benny, var det bl.a.; Cæsar, Hasse Levy og William Skotte Olsen, som også var en begavet maler. De har alle deres plads i udviklingen.

Folkene på Folkeminde Samlingen syntes i almindelighed, at det var noget værre bras, vi optog med den unge generation; det var ikke autentisk nok, slet ikke da der blev sunget på engelsk. På et tidspunkt spillede jeg et af båndene for musikafdelingen i Danmarks Radio, og der opstod en dyb tavshed, hvorefter de begyndte at angribe det, de lige havde hørt. Mogens Andersen, som var leder i afdelingen og som senere blev chef, sagde: “Kære venner! Thorkild er vores konsulent i folkemusik, hvis han vil lave noget med dem og synes, at det er godt, så må vi acceptere det. Så kan vi bagefter grine og sige ha ha, hvad sagde vi! Men lad os ikke tage fejl, han ved mere om det, end vi gør. Hvis han kan høre noget i det, så skal det frem!” *Og det kom det!*

“Guitardrenge” i radioen

Der blev sendt tre radioudsendelser produceret af Anelise og Thorkild Knudsen, hvor “Guitardrenge” Povl Dissing og Benny Holst kan høres sammen med Ingeborg Munch og Evald Thomsen. Det var forløberne for udsendelserne “Folk Synger”, hvor det senere væltede ind med breve og bånd fra mennesker, der sang gamle sange.

Povl Dissing og Ingeborg Munch

Thorkild Knudsen fortæller, at han engang spillede nogle bånd, han havde optaget med Ingeborg Munch og Evald Thomsen, og til at begynde med syntes både PD og Benny Holst, at det var noget værre noget. Blandt andet fordi de var vant til, at alt skulle foregå på engelsk, og kun når de havde fået noget under vesten, kunne der snige sig en dansk sang ind. Men det ændrede sig. PD fandt senere hos Ingeborg Munch, det samme tætte forhold til sproget, som han selv har. Han blev senere meget gode venner med hende og Evald Thomsen.

Thorkild Knudsen: “Povl forsøgte gang på gang at synge sammen med Ingeborg. De var draget af hinanden, men når de sang sammen lød det af h... t..! De var i hver sin verden. Ingeborg elskede Povl og elskede at høre ham synge. Hun kunne tydeligt høre, at han gik ind i teksten og havde hjertet med. Men når Povl begyndte på sine akkorder for 117. gang, sad Ingeborg og kiggede ud ad vinduet, og lige pludselig begyndte hun at synge sangen på sin måde. De passede overhovedet ikke sammen. Da Povl fik en kopi af båndet for nogle år siden, og da hans kone en morgen kom ned i køkkenet, sad han og hørte det med tårerne løbende ned ad kinderne. Han har helt givet et uløst problem i det forhold. Han fik aldrig indspillet med hverken Ingeborg eller med Evald, som Povl også beundrede højt.

Man kunne ikke spørge Povl og Benny om noget dengang. De ville kun synge og sad med hovedet nede i guitaren. De spillede og spillede og var ikke til at slå et ord af. Ofte var det interviewerens skyld, fordi der blev spurgt i denne retning: “Hvad mener du med din musik og tekst?” Svaret var næsten altid “Det ved jeg ikke!” Længe efter, og som svar på et helt andet spørgsmål, kommer der så en fortælling, som er svar på det spørgsmål, der blev stillet tidligere. Ofte var det ved at fortælle om en oplevelse, at de svarede.”

Purple Door og Folkeklubben

Povl Dissing: "I disse år dukkede der en amerikaner op i København, som begyndte at holde åbent hus for folk, der spillede og sang - han hed Jo Banks. Der gik Benny og jeg så ned en søndag. Der kom alle de, der senere skulle blive ledende på den danske folkemusik-scene, folk som Trille, Frode Veddinge og Cy, Maia og Robert. Desuden startede Walther Klæbel "Folk Club Of Denmark" i "Las Vegas"

Walther Klæbel: "Jeg var også meget interesseret i bluesmusikken og i rhythm and blues, derfor fik "bluesfolket" og dermed de danske folkesangere lov til at optræde i "Basin Street", når der var mulighed for det. Det betød bl.a. at folk som Sonny Boy Williamson, Sleepy John Estes og Hammy Nixon optrådte. Det var SBA - Scandinavian Booking Agency - som, på trods af at det gav underskud, hentede disse folk til Danmark, når de var på turné i Europa. Mange af de danske jazzmusikere akkompagnerede eller jammede med bluesmusikerne. Jeg kan f.eks. huske, at Theis Nygaard på trompet og Peter Nygaard på klaver akkompagnerede Sonny Boy."

I klubben optrådte også OBS-gruppen, som bestod af Balalajka Ole Kolind, violin, Bjarne "Cæsar" Rasmussen, guitar og Stephen Schwartz, som var amerikaner og spillede banjo. Balalajka Ole og Cæsar havde mødt hinanden gennem Tingluti-koret og de forskellige balalajkaorkestre de spillede i. Gruppen spillede bl.a. i radioen sammen med Evald Thomsen. Af og til når jazzorkestrene holdt pause optrådte en trio med Povl Dissing, Benny Holst og Thorkild Madsen på banjo.

Walther Klæbel: "Det endte med at jeg senere på året oprettede en rhythm and blues klub "R'n'B" om tirsdagen i "Las Vegas". Her spillede bl.a. Beefeaters og fra udlandet kom bla. The Artwoods med Jon Lord, som senere var med til at starte Deep Purple. Københavns-mestrene i popmusik i 1967 "The Maniacs" spillede der også. De blev senere sammen med Cy Nicklin til "Day Of Phoenix".

Efterhånden havde musikken delt sig i tre lejre: Jazz, beat og folkemusik. Der var derfor behov for endnu en klub, en klub hvor folkemusikerne kunne spille. Det endte derfor med, at jeg den 1. februar 1964 sammen med Carsten Andersen startede "Folk Club Of Denmark" i Nyropsgade. Det var den første af sin art i Europa uden for England. Der blev spillet om torsdagen, og blandt de optrædende var Freddy Fræk og Hans Frækkerter; det var "Freddy Fræk" Povlsen på banjo, "Smukke René" på vaskebræt og "Tykke-Ib" på bas. Povl spillede fast med dem i en periode."

Stephen Schwartz fortæller: "Jeg fik hurtigt til opgave, at hente musikere til Folk Club of Denmark, men kom hurtigt op at toppes med pengemanden Walther Klæbel. Jeg stod på musikernes side og ville ikke finde mig i, at de blev snydt eller misbrugt. Derfor startede jeg selv Folkeklubben i Montmartre i St. Regnegade. Jeg kørte den selv i et års tid, men så etablerede vi en kollektiv bestyrelse, med bl.a. Per Dich, Cæsar, Maia og andre. Min idé var at det hele skulle være anarkistisk og kollektivt, det vil sige, at ingen præcis vidste, hvem der skulle/ville spille eller hvad, de ville spille. Det skulle være sjovt og spontant, og man skulle gøre det, man ville. Hos Walther Klæbel og især hos Jo Banks var det hele så nervebetonet, strømlinet og professionelt. Jeg stod for det modsatte.

Syng dansk

Povl Dissing: "Efterhånden var der kommet rigtig god gang i folkemusikken. Det var på det tidspunkt det hotteste flutte fra den anden side af Atlanten, hvor bl.a. folk som Dylan var kommet frem. Efterhånden var jeg blevet træt af at synge på såkaldt engelsk, så en aften, hvor jeg var lidt overstadig, siger jeg til Walther Klæbel: "Hvis du en dag mangler noget på programmet, så kan jeg nogle danske sange". Dem kunne jeg hjemmefra, og da jeg skiftede fra kornet til guitar, fandt jeg ud af, at de lignede de amerikanske bluessange, vi sad og hørte på plader. Det var de samme tre akkorder med en enkelt afvigelse ind imellem, man skulle bruge. Og det var helt oplagt for mig at prøve at synge dem på min måde. Jeg fandt hurtigt ud af, at hvis jeg sang numre som "Gi' Mig En Hest, Mor" eller "Lille Kammerat" - så var det faktisk de samme akkorder, som de der bluessangere brugte - hvis man bare slappede lidt af overfor den måde, man normalt sang disse sange på. Trak dem lidt i hjørnerne - så kom de til at ligne en form for bluesmusik.

Det gik godt, og jeg fik flere opfordringer til at komme tilbage, da mange syntes, det var skidegodt. Men der var også en del, som mente, at det var det værste bras, de nogensinde havde hørt, så det kom jeg til at leve med allerede fra den første aften."

Walther Klæbel: "I sommeren 1964 spurgte Povl Dissing mig om han måtte synge på dansk i Folkeklubben og da jeg havde hørt det ved mange lejligheder sagde jeg ja. Halvdelen af publikum lo, resten græd."

Walther Klæbel: "Når udenlandske - oftest amerikanske - musikere var på tur gennem Danmark, nærmest på valsen med guitaren på nakken, fik mange arbejde på keramikeren Tue Poulsens værksted i Mimersgade på Nørrebro. Her tjente de så til dagen og vejen som arbejdsmænd ved at ælte ler eller for de mere kunstneriske anlagte ved at lave keramik."

Walther Klæbel fortsætter: "Et stort ønske for mig og mange andre var at få folkemusikkens grand old man Pete Seeger til at spille i Folkeklubben. Men vi havde ikke midler til at betale for hans rejse fra USA til Danmark, for at han skulle optræde for 150 mennesker. Derfor blev der skrevet en masse breve til USA i samarbejde med Stephen Schwartz. Da Pete Seeger på et tidspunkt skulle til Holland for at besøge nogle venner, endte det med, at han også skulle til Danmark for at aflægge besøg. Det lykkedes os at komme i kontakt med ham, men han ville ikke love at komme ned i klubben, og hvis han alligevel kom ned i klubben, ville han ikke love, at han ville spille og synge! Så forventningerne var ikke store. Med det endte som en uforglemmelig aften. Der var samme dag flådebesøg, og et skotsk sækkepipband med omkring 30 mand mødte op i klubben for at spille. Det inspirerede åbenbart Pete Seeger så meget, at han gik på scenen. Balalajka Ole og Stephen Schwartz akkompagnerede ham på et tidspunkt. På scenekanten sad senere både Benny Holst og Povl Dissing og sang 2. og 3. stemme! Det hele blev forevigt af en heldig fotograf! Men billedet er siden forsvundet?!"

Walther Klæbel: "Blandt de øvrige bemærkelsesværdige optrædende i Folkeklubben var de tre brødre Mundeling, som sang og spillede gårdsangviser. De spillede på banjo, sav (Reichardt) og harmonika (Ansgar). Povl Dissing sang og spillede af og til sammen med dem i klubben. De var ikke så stabile, som man kunne ønske sig, idet deres fremmøde var afhængigt af om dagens indtægt var stor nok til at gå på værtshus for, eller om det var nødvendigt at supplere den op i Folkeklubben.

Evald Thomsen optrådte også en gang i Folkeklubben, og han blev vældigt tiljuble. Da det næsten blev for meget, sagde han - gennem cerutton - "Nu må I stoppe, det er jo næsten som med dem der Beatles!" Men Evald kunne godt lide, at man anerkendte ham og hans musik. Han havde jo "taget" og vidste, hvordan dansk folkemusik skulle spilles.

Naturligvis optrådte PD og Benny Holst også i den nye klub. På den tid sang de udelukkende amerikanske og engelske sange på "amerikansk". Det vil sige, de kunne ikke sproget, men havde lyttet til pladerne så mange gange, at de kunne teksten på en slags engelsk."

Den første plade

Povl Dissing startede sin pladekarriere i 1965, hvor han også fik sit egentlige gennembrud. Det var med en plade, hvor tidens spillemænd - "folkemusikere" - fik en chance for at komme på plade. Povl Dissings mest kendte bidrag herfra er "Drengen Og Hesten" også kaldet "Giv Mig En Hest, Mor!". Denne sang gjorde ham berømt eller måske nærmere berygtet! Hans specielle og meget personlige stil gjorde, at alle måtte forholde sig til ham og høre, hvor forfærdeligt/fremragende denne mand sang.

Typisk for hvordan Povl Dissing blev oplevet dengang, var vel Gustav Wincklers reaktion (man skal huske, at Gustav Winckler var en af tidens mest indflydelsesrige personer i musikbranchen, og ikke "bare" sanger. Han kunne være barsk i sin bedømmelse af de nye, unge kunstnere). I en udsendelse i Danmarks Radio i programmet "Pladeretten er sat", nedgjorde han totalt Povl Dissing på baggrund af den første indspilning. Siden fandt Gustav Winckler ud af, at PD ikke gjorde nar af de gamle danske sange, men blot gav dem sit eget personlige præg. Han opdagede, at Povl Dissing faktisk elskede de gamle, rørstrømske viser og sange. Gustav Winckler blev hurtigt Povl Dissings første producer og stod for de fleste af PD's indspilninger helt frem til 1970.

At Povl Dissing lød "speciel" på de første indspilninger, er nu rigtigt. I forhold til de gældende normer, måtte hans stemme opfattes som vrængende og skærende, og det er ikke underligt, at publikum troede, at han gjorde nar af indholdet i sangene. Han blev nærmere opfattet som komiker end som sanger. Det fremgår af reaktionen fra publikum på de tre første (live) Lp'er samt en live-optagelse fra april 1967. At hans grimasser, små sidebemærkninger og udbrud var et udtryk for indlevelse, var svært at forstå. Men prøv at se, når Joe Cocker forsvinder ind i sin egen verden under en optræden. Han spiller både luftguitar og -klaver! Og se Ray Charles rokke, så han er ved at falde ned af klaverbænken. Der er utallige eksempler på, at en kunstner bliver totalt opslugt af sin udfoldelse. At det senere kan gå hen og bliver et "varemærke" og en manér, som alle forventer, er så en anden sag. Se bare hvordan det gik med Elvis og hans løse hofter og sitrende ben!

Oprøret mod PD skyldtes både hans måde at fremføre sangene på og også det, at han som den første af den yngre generation uden for popkredse sang på dansk! I begyndelsen af 60'erne foregik alt på engelsk/amerikansk. Dansk var kun for smørtenorer og refrainsangerinder.

At der var tale om et ekstraordinært musisk menneske med en overordentlig stor indlevelse i de ord han sang, og med et personligt udtryk, som ikke lignede noget andet, man før havde hørt i Danmark i pop-, rock- eller den nye folkemusikbevægelse, står i dag klart. Man havde i hvert fald ikke hørt noget lignende uden for en snæver kreds af folkemusikentusiaster, som havde hørt f.eks. Ingeborg Munch. PD's sangstil var naturlig, og ikke påtaget, han var påvirket af en række bluessangere og folk fra De Rejsende. Men stemmen ændrede sig dog hurtigt med den megen øvelse, han fik gennem sine utallige optrædener; det var også nødvendigt, hvis han ville overleve som sanger, og ikke bare opfattes som en gimmick.

Opmærksomheden skulle rettes mod de historier, han fortalte gennem sangen, i stedet for mod måden de blev fortalt og sunget på. Hans første pladeindspilninger i eget navn fra 1966/67 var anderledes afdæmpede i udtrykket. Nu var det pludselig en folkesanger, man regnede med. Hurtigt gik Povl Dissings udvikling videre, og han blev "beatsanger" sammen med The Beefeaters - et af tidens bedste danske rockbands (eller "psykedeliske orkestre" som det hed dengang).

Povl Dissing har mange talenter, som det også fremgår af hans store produktion. Han startede som folkesanger, siden blev han rocksanger og visesanger, og han har altid været den fornemmeste danske bluessanger. Han foretrækker absolut at synge på dansk, men et par engelsksprogede indspilninger er det da blevet til.

Walther Klæbel: "Efterhånden blev jeg interesseret i, at der blev udsendt nogle plader med de kunstnere, som jeg havde i DMC. Derfor arrangerede jeg en præsentationsaften, hvor pladefolk og andre kunne høre tidens musik. Det foregik i Borgernes Hus i Rosenborggade, fordi der kunne være flere tilhørere end i Folkeklubben. På plakaten var Povl Dissing, Ian Campbell Folkgroup, Freddy Fræk og Cy, Maia og Robert m.fl. I salen var bl.a. direktøren for Sonet, Karl Emil Knudsen. Inden koncerten kom han bag scenen, og spurgte mig om, hvem der skulle optræde. Da han fik at vide, at Povl skulle synge i 20 minutter, foreslog han, at der blev skåret ned på tiden for PD, fordi han ikke brød sig om at høre på ham! Det endte med, at publikum slet ikke ville slippe Povl, som i alt sang i 45 minutter! Dette overbeviste Karl Emil Knudsen om, at der alligevel var noget ved Povl. Det endte med, at der blev indspillet en plade med folkesangerne, og Povl Dissing var blandt dem.

Povls sange vakte så megen opmærksomhed, at da han kom hjem efter en lang bryllupsrejse, havde pladen ligget på hitlisten og selv tolderne vidste hvem han var, og kunne byde ham velkommen hjem til Danmark!"

Walther Klæbel fortsætter: "Som en modpol til denne succes, kan jeg fortælle, at omkring dette tidspunkt rejste Paul Simon rundt i Europa og var bl.a. i Danmark. Han endte hos DMC og jeg forsøgte at lave et par arrangementer i Borgernes Hus med ham. Til den første koncert kom 35 betalende tilskuere og til den anden kom to! Da det var et par, inviterede jeg dem på middag på en nærliggende restaurant og Paul Simon underholdt!"

Ganske kort tid efter blev han kaldt hjem til USA, hvor hans plade "Sound Of Silence" var på vej til 1. pladsen på US hitlisten. Senere har han jo klaret sig udmærket!"

Gi' Mig En Hest, Mor!

Povl Dissings (korte!) version af den optræden, der som resultat gav "Gi' Mig En Hest, Mor!", lyder således: "Det første rigtige koncertjob kom kort før, Jette og jeg skulle på en forsinket bryllupsrejse til en kibbutz i Israel. Ian Campbell's Folk Group skulle give koncert i Folkets Hus, og jeg skulle "varme op". Der oplevede jeg så den første store publikumsrespons på mine danske sange.

Nede i salen sad nogle folk fra pladeselskabet Sonet. De havde planer om en plade med dansk folkemusik i stil med de amerikanske, og det blev til nogle optagelser en søndag eftermiddag i det gamle Montmartre, hvor jeg sang et par numre, blandt andet "Alperosen" og "Giv Mig En Hest, Mor!".

Vi tog til Israel - det var en af den slags rejser, hvor man selv bestemmer hvor lang tid man vil være væk. Vi var væk i 10 måneder. Undervejs fik vi en stak breve med avisudklip, hvor jeg blev meget diskuteret, bedømt og anmeldt. Det viste sig, at mit bidrag havde skabt vilde diskussioner i musikkredse om, hvorvidt man kunne tillade sig at synge sådan, som jeg gjorde. Og om hvor talentløst eller talentfuldt det var. Gustav Winckler, som var producer på Sonet, havde sagt, at hvis det var ham, som havde bestemt, så ville han have sat sin stilling ind på, at pladen ikke skulle udsendes. Direktøren - Karl Emil Knudsen - sørgede for, at den blev udsendt."

Walther Klæbel, som på dette tidspunkt var ansat i en bank, var blevet så involveret i musikken, at han måtte vælge. Skulle banken eller musikken passes ordentligt? Det skulle musikken, så han sagde sit job op og startede booking-

bureauet DMC - Danish Music Center med Sonets Karl Emil Knudsen som "bagmand". I stalden var udover PD bl.a. Cy, Maia og Robert, Ian Campbell Folkgroup, Beefeaters og mange flere. Når folk som Bert Jansch og John Renbourn var i Danmark, var det via DMC.

Walther Klæbel fortæller: "Når jeg bookede Povl Dissing til spillesteder, måtte jeg stille en masse spørgsmål, for at sikre mig, at det var et sted for Povl. Han skulle kunne optræde uden risiko for at blive forulempet. Det betød, at skoler, gymnasier og folkeklubber var OK, men det var byfester ikke!"

Povl Dissing om Walther Klæbel: "Han var en skæg type, som impresario. Han var en af dem man både elskede og hadede, fordi han klumrede i det og lavede så mange mærkelige bookinger. Vi fór rundt for at nå det hele. Han havde for mange jern i ilden, for mange bands."

Povl Dissing: "Noget af det første, der skete da vi kom hjem, var, at jeg skulle medvirke i et Tv-program, hvor jeg sad i Arne Jacobsens "æggestol" og "forsvarede" mig, mens et panel (Klaus Rifbjerg, Per Nørgård, Gustav Winckler og Volmer-Sørensen) diskuterede mig frem og tilbage... Og selv om meget har ændret sig med årene, tror jeg stadig, der går en skarp grænse mellem de, der kan lide det, jeg gør - og dem, der ikke kan fordrage det. Det mærker jeg, når jeg tager med bussen, færgen eller toget. Der er nogle, der får knopper bare de ser mig, og andre, der giver et kys. På en måde er jeg lykkelig for, at det ikke har forandret sig.

Rejsende i musik

Efter vi kom hjem fra rejsen, fandt jeg ud af, at Cæsar, Per Dich og andre folkemusikere var blevet berømte og tjente mange penge ved at turnere rundt i landet - det havde jeg bestemt ikke lyst til - så jeg fik mig et arbejde på et reklamebureau. Jeg fik flere forespørgsler om at komme ud og spille, f.eks. ville de gerne høre mig oppe i Frederikshavns Vise Klub. Samtidig fik jeg udgivet min første single med nummeret "25 Minutter Endnu", som var en Thøger Olesen oversættelse af en Shel Silverstein tekst. Tro det eller ej - den røg sgu' på hitlisten og solgte mange eksemplarer. Derfor fik jeg endnu flere jobtilbud, jeg, som et halvt år tidligere havde sagt til mig selv og min kone, at jeg i hvert fald ikke skulle ud og turnere! Jeg havde allerede pakket kufferten og var på vej rundt. Men jeg havde det indtryk, at en del af publikum kun kom for at se giraffen snarere end at høre min musik. Engang tog jeg fra København til Jylland - kun for at få at vide, at det kun var "25 Minutter Endnu", de ville høre. Alt det andet, det gad de ikke høre på. Bare jeg spillede det ene nummer, så ville jeg få mine penge. Noget tilsvarende skete faktisk ret ofte, hvilket medførte, at jeg flere gange havde 2-3 job om dagen. Det var alle mulige steder. Jeg spillede ved receptioner, på tankstationer, i modeforetninger og supermarkeder - der er ikke det sted, jeg ikke har stået med min guitar og sunget "25 Minutter Endnu". Det blev da også til sidst for meget for én mand, så jeg fik lokket Benny Holst med - sammen tjente vi rigtigt mange penge.

Den første solo-LP

Inden da havde jeg nået at lave min første LP i 1967, den lavede jeg stort set alene. Sammen med Benny lavede jeg en del singler. I slutningen af 60'erne havde folkemusikken ligesom mistet det store publikum. Nu var det blevet mere moderne med rhythm & blues, rock eller hvad man vil kalde det. Et af de bands som nu spillede i folkeklubben var Beefeaters - sammen med dem blev Benny og jeg enige om at lave endnu et par Shel Silverstein numre - han benyttede sig på dette tidspunkt også af et backingorkester. Beefeaters havde den bluesfeeling, som jeg var vokset op med - så det var lige mig. Et af de numre vi oversatte blev til "Den Grimmeste Mand I Byen" - det hører jeg stadig for. Vi fik lyst til at lave en LP sammen - men vi havde et problem - jeg havde i flere interviews efterlyst folk, som skrev sange, da jeg ikke skrev selv på det tidspunkt.

Tekst: Laus Bengtsson

Min efterlysning medførte en masse breve med tekstforslag, men der var kun én tekst - som Laus Bengtsson sendte mig - jeg kunne bruge (Red: "Tape Fra En Halv Mand"). Jeg kontaktede ham, og vi rodede så hans skuffer igennem for at finde brugbart materiale. Det udviklede sig til et godt teamwork - Laus lavede teksterne, Benny og jeg musikken - Peter Thorup arrangerede det for resten af bandet.

De fleste af mit gamle publikum havde også konverteret til beat-musik, men jeg tog dog stadig rundt til de forskellige tilbageblevne steder og spillede solo. På dette tidspunkt opløstes mit samarbejde med Benny Holst. Vi havde været alt for meget sammen. Vi trængte til en pause. Jeg ville holde et sabbatår, med det viste sig hurtigt, at det havde jeg ikke råd til - jeg havde tjent så mange penge, at jeg fik en ekstra regning af skattefar."

Foto: Hans Holbroe

Rejsen Til Skotland

Thorkild Knudsen og Anelise Knudsen: "I sidste halvdel af oktober 1968 rejste vi til vores lejlighed i Edinburgh i Skotland sammen med Povl og hans kone Jette. Det var i anledning af, at en af vore skotske musikervenner – sækkepibespilleren Finbar Furey - skulle giftes. På færgen over til England kunne vi ikke sidde i fred, fordi Povl allerede var så berømt, at alle hele tiden skulle have hans autograf. Da vi så endelig kom til Edinburgh, mødte vi på parkeringspladsen nogle af vore skotske musikervenner, som med det samme begyndte at fortælle om, hvor gode nogle af de andre musikere var blevet, og at vi snarest måtte komme og høre på dem. Det gjorde indtryk på Povl, som fandt det helt fantastisk, at man var indstillet på at dele med hinanden, fordi han var vant til, at i Danmark der sad man i hvert sit hjørne af garderoben, og vogtede på sine egne ting. Vi gik mest på en klub som hed "Sandy Bell's", hvor Povl bl.a. spillede med McCalmans, Barbara Dickson og John Durrant fra Cornwall, som senere flyttede til Danmark i en årrække.

Når vi var på de skotske klubber, var der nærmest tale om rundesang. Skotterne var helt vilde med Povl, som vakte opsigt på grund af sin måde at synge på. På den mest kluntede - men også charmerende - måde, oversatte han til engelsk, hvad de danske sange handlede om. Alene det vakte vild jubel. En gang imellem, når nogen sagde "Povl nu er det din tur, du skal også synge", så begyndte Povl at pakke guitaren ud og gik ind ved siden af for at stemme, og når han kom tilbage, så var alle gået i gang med noget andet. På Hebriderne mødte Povl den gamle barde Calum Ruadh, som Povl holdt meget af at synge sammen med. Det var uakkompagneret. (Red: En optagelse herfra blev et af guldkornene i den store samling af bånd fra denne tur.)

Da vi kom hjem fra Skotland var skibet 12 timer forsinket på grund af dårligt vejr. Vi ankom derfor til Esbjerg sent om natten. Da vi kom i land var der sne og is. Vi havde brugt alle vore kontanter og var derfor indstillet på at køre direkte hjem til København. Da vi kom til tolden, var vi lidt nervøse, fordi Povl havde noget "shit" med. Tolderen kom hen og kiggede intenst på Povl, som også blev lidt nervøs. Tolderen siger: "Skal I videre?" og vi svarer: "Ja, til København" og tolderen fortsætter: "Jamen, pas nu godt på Povl Dissing, kørs forsigtigt, vi kan ikke undvære ham!" Derefter hev Anelise alligevel checkhæftet frem og alle tog ind på det nærmeste hotel!"

På en tidligere tur til Skotland, hvor Knudsens mødte bl.a. Hamish Baynes fra McCalmans talte de med ham om gruppens turné til Danmark året før, hvor de bl.a. optrådte i Vise Vers Huset. Han fortalte, at der kun var én folkesanger, som havde gjort indtryk på dem og det var Povl Dissing.

Burnin Red Ivanhoe

Povl Dissing: "Jeg fik en invitation til at tage på en påsketur sammen med Burnin Red Ivanhoe, og da jeg kendte flere af dem personligt fra min jazztid, svarede jeg straks - ja, tak! Det blev en så god turné, at vi besluttede at gå i studiet og lave pladen "6 Elefantskovcikadeviser". Senere lavede vi også en single, men derudover havde vi ikke noget samarbejde.

En tur til Grønland

PD: "I starten af 70'erne var jeg selv blevet far, og imens at vi gik og kiggede på dette lille vidunder i flere måneder, lavede jeg melodier til en samling Halfdan Rasmussen tekster, som blev til Lp'en "Sukkerhjerter Hjertesuk".

Der skal være noget "hjertenært" over en tekst, for at jeg kan synge den. Den skal ligge så tæt på mig selv, at jeg har en fornemmelse af, at jeg selv kunne have skrevet den. Jeg skriver kun, når jeg mangler en tekst - fordi jeg ikke er poet af natur. Den tilskyndelse fik jeg første gang, jeg var i Grønland. Jeg var inviteret derop for at underholde de danskere, der arbejdede deroppe, men det blev grønlænderne, der blev mine venner. De sange, jeg sang, og de plader, jeg havde lavet - f.eks. "25 Minutter Endnu" og den måde jeg sang på, tog de til deres hjerter uden forbehold.

Det blev et spændende og koncentreret ophold på 14 dage, hvor jeg fik spillet en del små steder, såsom skoler, alderdomshjem etc. De sang for mig, og jeg sang for dem. Men de digtede selv sangene på stedet. Og da der pludselig var en, der sagde: "Povl, nu er det din tur til at digte en sang", så var jeg for blufærdig til at gøre det. Det satte sig i maven på mig, men blev et vendepunkt, der fik mig i gang med at skrive selv.

Da jeg kom hjem, tog Laus og jeg i sommerhus, hvor vi ved fælles hjælp fik stykket numrene sammen til pladen "Mor Danmark".

Svantes Viser & Benny Andersen

PD: "Benny Andersen og jeg kom første gang til at arbejde sammen, da Benny til et radioprogram skrev et par sange til mig, som fik mig til løbe ham på dørene. Han måtte kunne hjælpe mig med mit repertoire! Men Benny var så optaget af sit eget arbejde på det tidspunkt (1967), at jeg opgav ham.

Jeg havde i mellemtiden fået gang i mine egne ting, da der pludselig dumpede et brev fra Benny ind ad brevsprækken. Korrektoren til Svantes Viser. De skulle udgives som bog, og Benny ville gerne have et par sange ud på plade. Jeg havde faktisk svært ved at identificere mig med den halvfede, halvskaldede, halvfordrukne svensker! - og var fuld af forbehold over for ideen. Men Benny fik mig overtalt til at rejse lidt rundt med sig og se, hvad der skete... Og det blev jo også til noget, som ingen af os havde forestillet os..."

På tur med Thorup

PD: "Da jeg gerne ville holde gang i mine egne ting, fik jeg skrevet en ny samling sange sammen med Laus. Det materiale kaldte vi for "Lykkeland", samtidig var Peter Thorup vendt tilbage fra England og fungerede som pladeproducer. Vi slog pjaltene sammen. Jeg havde også et behov for noget tungt backup. Vi tog på landevejen igen, både som band og som duo - Thorup og jeg - som det kan høres på dobbelt Lp'en "Gamle Sange I Live"."

Evert Taube

PD: "Da jeg begyndte i vise-branchen, var der mange, der brugte svenske tekster. Men det sagde ikke mig noget. For det første er jeg ikke særlig god til svensk, for det andet var jeg aldrig løbet ind i nogle oversættelser, jeg kunne bruge. Men så skete der det, at Benny oversatte nogle Evert Taube-tekster til mig, som jeg er meget glad for at synge. Og næsten samtidig blev jeg ringet op af Gyldendal, og man sendte mig en pakke med "Fredmans Epistler og Sange" i en god oversættelse af overlæge Leif Bohn. Der skulle udgives en plade sammen med sangene. Om jeg havde lyst til at synge dem?"

Jeg tror nok, at min reaktion lignede den med Svante. Her var et fantastisk materiale. Det var en kæmpeoplevelse at læse viserne på dansk. Pludselig steg hele dette bellmanske univers frem for mit indre blik - folkeligt og helt almindeligt - i en fuldstændig hudløs, nærværende og klar fortolkning...

Det kom helt bag på mig. På det tidspunkt skulle vi i Trioen - John von Daler, Christian Søgård og jeg - i gang med at lave vore egne sange f.eks. om broen over Øresund - den bro vi ikke vil have - og andre ting, som vi synes skal have et ord med på vejen. Når jeg alligevel fik lyst til projektet, var det fordi, jeg fik Fuzzy med på idéen. Den oplevelse, det har været at arbejde sammen med ham på (teaterstykkerne) "Kristihimmelfartsfesten", "En Storm I Et Glas Vand" ("Vejr-liget") på Jytte Abildstrøms Teater og H.C. Andersen-pladen "Føl, Hvor Jeg Brænder" og Bellman-pladen, har haft væsentlig betydning for mig. For selv om jeg er musiker, så er jeg egentlig ikke særlig meget musiker. Derfor er det så spændende, at arbejde med en rigtig musiker, der kan omsætte de tanker og idéer, man har, i toner og arrangementer. Han lærte mig at turde gøre ting, som jeg ikke troede, jeg kunne gøre."

Tilbageblik

Efter jazztiden udgjorde han først en duo med Benny Holst (ja, allerførst en trio hvor Thorkild Madsen spillede banjo), og derefter med Benny Andersen. Han spillede også som duo med Peter Thorup. Han har bl.a. været akkompagneret af et rockband, af piano og bas, af violin og harmonika, og i de senere år er det også blevet til indspilninger og turné med Radioens Underholdningsorkester og det norske messingband "Brazz Brothers". Og ikke mindst er han begyndt at optræde med sine to sønner Jonas og Rasmus. *Dissing, Dissing og Dissing* (med Asger von Daler eller Las Nissen på

guitar) og med de norske Kleive og Reidarsrud ved utallige kirkekoncerter. Kan det blive mere fornemt? Han kan åbenbart det hele. Han spiller teater både for børn og for voksne, han læser historier i radioen, han speaker til tv-udsendelser, han lægger stemme til tegnefilm og meget andet.

Et naturligt genert, beskedent og hjælpsomt menneske med trang til at optræde - hvor modsætningsfyldt det end lyder - et stemmemæssigt talent udover det sædvanlige, er nogle af grundene til, at Povl Dissing har klaret sig igennem mere end 50 år i branchen. Et behov for til stadighed at udvikle sig og afprøve nye grænser, har bestemt også været medvirkende årsag til, at hans fanskare stadig vokser.

PD: "En væsentlig forskel på 60'erne og 80'erne er at jeg er blevet 20 år ældre! Det er medvirkende til, at jeg ikke er så aktiv mere. Dengang oplevede jeg meget mere og var mere involveret i musiklivet i København, end jeg er i dag. Scenen var en anden - på en måde var musikinteressen ikke så seriøs. I starten af 60'erne var det mere underholdningsmusik, som var fremherskende - det var kun jazzen som var seriøs. I slutningen af 60'erne og begyndelsen af 70'erne udviklede den danske beatmusik sig mere målrettet - teksterne fik en væsentlig rolle. Jeg har indtryk af, at vi nu kommer ind i en periode, hvor teksterne ikke er så væsentlige, hvor det mere kommer til at køre på lyde. Der sker nogle spændende ting med de unge musikere f.eks. på tekstsiden. Der må man da lige huske at nævne folk som C.V. Jørgensen - Sebastian - min gamle makker Benny Holst - Steffen Brandt - og tag' en som Lars H.U.G. - han er da ret interessant. Han forstår at give de gamle sange en ny og anderledes fortolkning. En anden væsentlig forskel er, at alt er større i dag, samtidig er der en betydelig bredere del af befolkningen, som går til koncerter. Det er også dejligt at se alle de dygtige musikere - de er fabelagtige instrumentalister. Det er spændende at følge. Selvfølgelig er der altid nogle, som ligner hinanden rent musikalsk - men der er også en del, som skiller sig ud og eksperimenterer med musikken på en god og ny måde.

Hvis man kan tale om noget væsentligt, som jeg har udrettet i mit liv - og som flere har sagt til mig, og som jeg blev meget stolt over, fra jeg hørte det første gang - så er det, at folk har denne fornemmelse, når de hører mig synge:

"At hvis han kan, så kan jeg s'gu osse!"

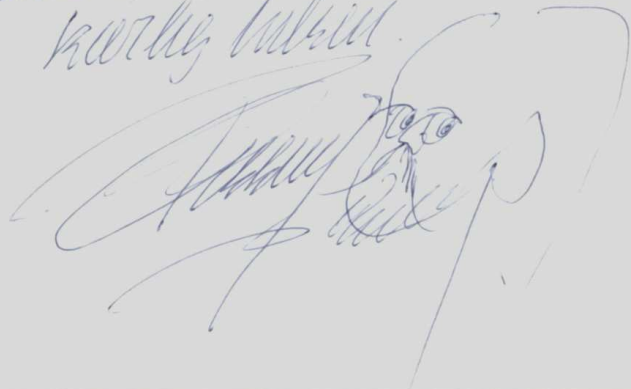
.....og hvad siger Troubadouren så til et værk som dette...??

12/1-05

Kære Rone Flanagan!

- ~ Netop hjemkommet fra en måneds "boat-rejs" sendte jeg dit brev, der var ligeså længe på mit skrivebord.....
- ~ selvfølgelig har du min tillid!
- ~ tak for godt ~ det var fint at møde dig ~ oplevelsen overraskede blev jeg, da jeg erfarde at du er helt normal md! ~ undskyld mig!
- ~ Men, en mand der helt frivilligt har gået sig gennem opgaven, at guide md af hvad jeg har bedrevet! 1212 - jeg er målløs!

Kærlig hilsen.

*"Gamle Sange i Live"
PR-foto: Abracadabra/Exlibris*

Oversigt over de sammenhænge Povl Dissing har spillet i - 1950 – 2013

Eventuelle pladeudgivelser er anført.

(Dog kun plader med originaludgivelser. Det vil sige, at hvis man har de i denne oversigt nævnte plader, så har man PD "komplet"!)

The Hot Dogs (1950/52) Ingen plader.

Povl Dissing, sang og trommer - Ole Fogh Andersen, guitar - Jørgen Hinsch, klarinet - Johannes Halsteen, klaver - og senere "Snowdas", trompet

Trudslund Danse Trio (TD Trioen) (1952) Ingen plader.

Povl Dissing, sang og trommer - Jørgen Hinsch, klarinet - Johannes Halsteen, klaver

Savannah Ramblers (1953/54-58) Ingen plader.

Povl Dissing, kornet, sang - Ole Per Andersen, klarinet, sang - Tage Vang Larsen, piano - Hans Rasmussen, banjo - Leif "Nøvser" Albrechtsen, trommer.

Down Town Jazzband (1958/59?) Ingen plader.

Povl Dissing, kornet, sang - Kenneth Clyde Klitholm, sopransax - Henry Jensen, tenor banjo - Preben Jensen, piano - "Tromme-Ib" Pedersen, trommer

Down Town Jazzband II (1959) Ingen plader.

Povl Dissing, kornet, sang - Kenneth Clyde Klitholm, sopransax - Preben Jensen, piano - "Bas-Mogens" Pedersen, bas - "Tromme-Ib" Pedersen, trommer

Down Town Jazzband III (maj 1959) Ingen plader.

Povl Dissing, kornet, sang - Kenneth Clyde Klitholm, sopransax - Preben Jensen, piano - Torben Lambrethsen, bas - "Tromme-Ib" Pedersen, trommer.

Down Town Jazzband IV (dec. 1959)

Povl Dissing, kornet, sang - Kenneth Clyde Klitholm, sopransax - Kurt Fonlev, bas - "Tromme-Ib" Pedersen, trommer - René Hansen, piano

Creole Stompers (1959?) Ingen plader.

Povl Dissing, kornet, sang - Freddy "Fræk" Poulsen, trækbasun - Kenneth Clyde Klitholm, saxofon - Egon Andersen, banjo - Jørgen "Skæg" Hansen, trommer.

Mandagsorkesteret (1959/61?) Ingen plader.

Povl Dissing, kornet, sang - Freddy "Fræk" Poulsen, trækbasun - Rene ?, piano - "Bas-Mogens" Pedersen, bas - "Tromme-Ib" Pedersen, trommer -

"Udenrigsmusikerne" (1959?) Ingen plader, kun en lille "turné" til Malmø.

Povl Dissing, kornet - Benny Holst, klarinet - Steen (Skohandlerens søn), trompet - Kurt Fonlev, bas - Thorkild Madsen, banjo

Povl Dissing & Benny Holst I (1963-1964) Ingen plader, men masser af bånd optaget af Dansk Folkemindesamling.

Povl Dissing, sang og guitar - Benny Holst, sang og guitar. I de tidligste år sammen med Roald Pay, fløjt og banjo, siden med Thorkild Madsen, banjo, enkelte gange med Jo Banks og Cæsar.

Freddy Fræk og Hans Frækkerter (1964/65?) (Ingen plader, men indspillede 4? ikke-udgivne numre.)

Freddy Fræk, sang og banjo - Povl Dissing, sang, guitar og kazoo - "Smukke René" Stig, vaskebræt - "Tykke-Ib" Jensen, bas, hca, sang

Povl Dissing (solo) (1965-1967)

1965.nov. LP "EN AFTEN I FOLKEKLUBBEN" SONET SLP 1214
 1966.nov. LP "EN AFTEN I FOLKLORRY" SONET SLPS 1229
 1967? LP "EN AFTEN I VISE VERS Huset" SONET SLPS 1230
 1967 EP "ANDRE HALFDAN RASMUSSEN BØRNERIM" MASCOT MP 1020
 1967.feb. 7" "25 MINUTTER ENDNU" SONET T 8270 (m. Freddy Fræk, banjo)
 1967.okt. LP "POVL DISSING" SONET SLPS 1247 (m. Freddy Fræk, banjo)
 1967 7" FLEXIDISK - "Ugebladet Børge - Topplade nr. 4" BØRGE DGR 130.

Povl Dissing med Ole Høyers orkester (= Radioens Big Band)

Povl Dissing sang med Allan Botschinsky, trompet - Perry Knudsen, trompet - Palle Bolvig, trompet - Torolf Mølgaard Kristensen, trækbasun - Ole Kurt Jensen, trækbasun - Per Espensen, trækbasun - Helmuth Hjorth Hansen, trækbasun - Carl Erik Simonsen, bas - Max Leth, piano, vibrafon - Alex Riel, trommer - Torben Munk, guitar - Ole Berndorff, guitar - Idrees Suleiman, trompet - Jesper Thilo, tenorsax - Bent Nielsen, sax - Uffe Karlsen, tenorsax - Erling Christensen, sax - Ole Høyer, dir., arr., komponist

1967.nov.? 7" "FAR LAVER SOVSEN" SONET T 8291

Povl Dissing (m/Rudolph Hansen, guitar - Per-Ole "Flob" Hansen, bas (1967/69) og yderligere i (1969) Torben Sardorff, trommer - Tommy Seebach, orgel - Benny Holst? hca

1967.dec. LP "UNGDOM HJÆLPER GRØNLANDS UNGE" SONET SLPS 1252
 1969 7" "JEG TÆNDTE INGEN SOL FOR DIG" SONET T 8328

Povl Dissing & Beefeaters (& Benny Holst 1968) (1967-1969)

1967: Povl Dissing, sang - The Beefeaters: Morten Kjørunggård, orgel - Erling "Mozart" Lauge Madsen, trommer (kun 1967) - Max "Nhuthzi" Nutzhorn Nielsen, trommer (1968/69) - Peter Thorup, guitar - Flemming "Keith" Volkersen, bas

1967 7" "LAD MIG BLIVE NOGET" SONET T 8282
 1968 7" "DEN GRIMMESTE MAND I BYEN" SONET T 8300
 1969 7" "JEG TÆNDTE INGEN SOL FOR DIG" SONET T 8328
 1969 LP "JEG ER EN TOSSET SPILLEMAND" SONET SLPS 1939
 1969 LP "DISSING" ("NØGNE ØJNE") SONET SLPS 1510

Povl Dissing & Benny Holst II (1968-1970)

- 1966 EP "DER STÅR EN LILLE HEST OG SPARKER" SONET SXP 6090
1968 7" "LILLE SOMMERFUGL" SONET T 8308
1969.apr. 7" "DU LILLE SVALE" SONET T 8331
1970.nov. EP "POVL DISSING'S JUL" SONET SXP 6093

Povl Dissing med Jørgen Såbyes Trio (4 numre indspillet 1969)

Povl Dissing, sang og guitar - Benny Holst, guitar - Jørgen Såbye, piano - Mads Vinding, bas - Thorkild Broager Møller, trommer (to numre). Alle fire numre udsendt på CD-16.

- 1973.okt. LP "POVL DISSING" SONET SLPS 2404
2010.okt CD-16 "DANSK ROCK HISTORIE 1965- 1978" UNIVERSAL UNI 273 579-2

Povl Dissing med diverse kunstnere (fra 1968 -)

- 1967 10" LP "LILLE TRINE TRILLE OG TIGRENE" MASCOT MALP 1 "DLT"
1968.sep. EP-2 "TØK TUMLING" MASCOT MP 1023/24
1970.dec. EP "BENNYS BADEKAR" FIASCO FILM a/s FI EP 1002
1970/1992 CD "BENNYS BADEKAR" PICCOLO PICD 09 (med dele af lydsiden fra filmen)
1973.dec. LP "CIRKELINE" CIRKELINE PRODUCTIONS CPLP 1
1971 7" "DAMEN PÅ TAGET/HILSJER" COLUMBIA CBS 7246 (Kim Larsen)
1972 LP "KÆRLIGHEDEN LET PÅ TÅ" CBS 64986 (Stig Møller)
1972.aug. LP "2. OKTOBER 13 SANGE OM EF" DEMOS DEM 7 (EF-gruppen)
1973.nov. 7" "CRYIN' TIME" METRONOME B 1785 (Stefan Grossman)
1976 LP "FOLKEMUSIK & VISER 2" ABRACADABRA ABC 5002 (John Dubarry)
1976.mar. LP "CHRISTIANIPLADEN" CHRISTIANIA P 1 CBS
1976 LP "ATOMKRAFT? - NEJ TAK" CBS ATOM P (O.O.A.-Gruppen)
1978 LP "PELLE HALELØS" METRONOME BP 7781
1979 LP "GIV EF MODSTAND" FOLKEBEVÆGELSEN MOD EF FMEF 1
1980.maj LP "ANNE GRETE" MEDLEY MdLP 6019 (Anne Grete)
1981 LP "RØDT & HVIDT 2" MEDLEY MdLP 6096 (Mathilde)
1985 Tape "HYDDELHAT" Det lille Teater
1986 LP "ØL ER GUD" ROSEN ROLP 40 (Totalpetroleum)
1990 Tape "DET SI'R ROALD" DET LILLE TEATER DLT 5
1990 LP "KLATREMUS OG DE ANDRE DYR I HAKKEBAKKESKOVEN" VIRGIN 211 177
1991 12" single "Ø-TUR MED LILLA DAN" PINEAPPLE PINE MA 9104 (Thomas Kjellerup)
1991.okt. LP/CD "RONJA RØVERDATTER" POLYDOR 511 422-1/2 (Sebastian)
1992 CD-2 "Æ" PLATESELSKABET A/S GHCD 57/58 (Norge) (Brazz Brothers)
1993 CD "TOFTEN" PLADECOPAGNIET PCCD 8053
1993 CD "TANGO ORKESTRET" STUNT RECORDS STUCD 19303
1995.maj CD "SOUNDSCAPE FREDSSKULPTUR 1995" CBS PROMUSIC 9505 (Palle Mikkelsen)
1995 CD "DANSK MUSIK I RADIOEN" PILOT PCD 17
1996 CD "HIMMELSKIP" Kirkelig Kulturverksted FXCD 163 (NORGE) (Kleive & Reiersrud)
1996 CD "HEJ FREDE" DR/SONY 9607-02
1998.jun. CD-single "DER ER ET YNDIGT LAND" CMC/DR 6465-201 (PD & Nana)
1998.dec. CD "DOMEN" BRAZZ RECORDS 3001 (Norge)
1998 CD "ØNSKEKONCERT RADIOUNDERHOLDNINGSORK." KAVAN CD81725
1998 CD "EN KÆRLIG HILSEN MED RADIOUNDERHOLDNINGSORKESTERET" RRC7
2000 CD "BRØDRENE GEDICHT" RESONANCE RCD-01 (med Rune Kidde)
2000 CD "A NIGHT IN RIVENDELL" CLASSICO CLASSCD 275 (Tolkien)
2000 CD-2 "24 SONGS FROM THE LORD OF THE RINGS" CLASSICO CLASSCD 75-2
2000 CD "DEN SIGNEDE DAG" Kirkelig Kulturverksted FXCD 229 (N) (Kleive-Reiersrud)
2001 CD "DEN GRIMMESTE MAND I BYEN" PLADECOPAGNIET PCCD 8200
2001 CD "DANMARK DEJLIGST" DR RRC 26 (med RUO)
2001 CD-3 "JUBILÆUM - JYTTE ABILDSTRØMS TEATER/RIDDERSALEN"
2001.maj CD-2 "...OG SILDEN SOVER MED HOVEDET NEDAD" Skagen Fiskerestaurant
2001 CD "ENGLELYD" FRELSSENS HÆR SCANBOX 81857
2001 CD "DANMARK DEJLIGST" RADIOUNDERHOLDNINGSORKESTERET RRC 26
2002 CD "RUBEN - DRENGEN, DER KAN TALE MED TING" UNIVERSAL 066 543-2
2002 CD "HALVVEJS TIL HALFDAN" RESONANCE RCD08

- 2002 CD "PÅ HAVNEN I HUNDESTED"
- 2003 CD-single "MAKE MUSIC NOT WAR" THULLA CD 01
- 2003 CD-single "THULLA & POV L DISSING" COPE RECORDS promo
- 2003 CD "EVERGREEN MACHINE" CALIBRATED CALI003 (Thulla)
- 2003 CD "NU GÅR VÅREN GENNEM NYHAVN" EXLIBRIS EXLCD 30094
- 2003 CD "LIVET" (TOR MARTIN) IN THE HOUSE RECORDS 0013
- 2004 CD "HIMLEN MÅ VENDE" GAMBAS RECORDS 001 (BENNY HOLST)
- 2004 CD "LAD SKYGGERNE DANSE" BONNIER AMIGO (STINE MICHEL)
- 2004 CD "BÆREKLING" ØNCD 60061
- 2004 LP + CD "PÅ DANSKE LÆBER" AUDITORIUM TRBL 112 (L. COHEN SANGE)
- 2004 DVD "PÅ DANSKE LÆBER" AUDITORIUM TRBL DVD 001
- 2004 CD-5+DVD "DET STORE TRIUMFTOG" MONRAD & RISLUND 30 ÅRS JUB. CMC
- 2005 CD "VERS 1.0" PLAYGROUND MUSIC SCANDINAVIA PERCD 01 (Per Vers)1 nr.
- 2005.05. CD "ANDERSENS DRØMME" AUDITORIUM TRBL 113
- 2005 CD "DANSK STEREO" DR BIG BAND COPECD 115
- 2005 CD-4 "DEN STORE DANSKE 60'ER BOX" UNIVERSAL UMD 9874512
- 2005 CD "FOLK MUSIK FROM DANMARK 2005" Danish Music Export MXPCD 0105
- 2005 CD + DVD "FYN ER FIN FOREVER" COPE COPECD 121 (Lasse & Mathilde)
- 2011 CD "EGO" PLAYGROUND MUSIC PER2011CD (Per Vers)

Povl Dissing med Burnin Red Ivanhoe

Povl Dissing, sang og 12-strengt guitar og hca - Burnin Red Ivanhoe: Bo Thrige Andersen, trommer - Jess Stæhr, bas, guitar - Ole Fick, sang, el- og ak. guitar (kun 1971) - Karsten Vogel, sopran- og altsax, orgel, klaver, mellotron - Kim Menzer, orgel, fløjte, hca, basun, violin og håndtrommer - Sigvaldi diverse lyde (kun 1971) - og yderligere (1973) Kenneth Knudsen, keyboards - Claus Böhling, guitar

1971.nov. LP "6 ELEFANTSKOVCIKADEVISER" SONET SLPS 1528

1973.mar. 7" "AUGUST GYLDENSTJERNE" HØREKIKS HKS 2

Povl Dissing med diverse backing

- 1971.dec. LP "SUKKERHJERTER-HJERTESUK" SONET SLPS 1529
- 1973.juni LP "MOR DANMARK" HØREKIKS HKLP 3
- 1977 LP "LYKKELAND" EXLIBRIS EXL 20 015
- 1978.dec. 7" "SANGE FRA LAND OG FOLK FILMEN" FORLAG TIDEN TDSPS 7803
- 1979.jun. LP-2 "GAMLE SANGE - I LIVE" ABRACADABRA ABC 2009 (m. Peter Thorup)
- 1980.juni LP "YDERST UDE" SONET SLP 1577
- 1986 LP "FØL HVOR JEG BRÆNDER" ROSEN ROLP 42
- 1988 CD "DEN SORTE SEJLER" EXLIBRIS EXLCD 30.034
- 1991 LP/CD "DISSING SYNGER BELLMAN" EXLIBRIS EXL/EXLCD 30044
- 1992.maj 5" CD-single "EUROPASANGE" MUSIKSELSKABET MSCDS 1001
- 1994.mar. CD "DISSING, von DALER & SØGÅRD" CMC RECORDS 24055-2
- 1996.apr. CD "ZOO SANGE" OLUFSEN RECORDS DDOCD 5344 (m. Jungle Five)
- 1996.sep. CD "KYS EN SOLSORT" GENLYD/BMG GENCD 228 (Diverse)
- 1997.aug. CD "KRAKKEMUT MAT" OLU CD 126
- 1997.okt. CD "DISSING, DISSING, von DALER & DISSING" JOKER REC. 81594
- 1998.jun. CD-single "GODMORGEN, LILLE LAND" DR RRC9
- 1998.sep. CD "O FLORENS ROSA" CMC 6468-2
- 1998.dec. CD "ØNSKEKONCERT" NATIONAL RECORDS CD 81725 (RUO)
- 1999 CD "GRÆSSET MÅ BETRÆDES" DISSING, DISSING VON DALER, LAS & DISSING
- 2000 CD "AFTENVIND" BRAZZ RECORDS BBRC 3003 (live m. Brazz Brothers)
- 2003 CD-3 "SANGE FRA JYTTE ABILDSSTRØMS TEATERS FORESTILLINGER 1970-2000 RIDDERSALEN" FPCD 2003
- 2004 5" CD-single "SOLOPGANG/FJENDE & VEN" ARTPEOPLE APSCD 59001
- 2004 CD "3" ARTPEOPLE APCD 60059 - DISSING DISSING LAS & DISSING
- 2006 CD "NINAS SANGE" GATEWAY MUSIC GWCD 1027
- 2007 CD "HJEMLØS" ARTPEOPLE APCD 00137 - DISSING DISSING LAS & DISSING
- 2010 CD "THAT LUCKY OLD SUN" STUNT STUCD 10082
- 2010 CD "SMERTEFULDE SANGE" UNIVERSAL UNI 274 829 7

Povl Dissing & Benny Andersen

- 1973.sep. LP "SVANTES VISER" METRONOME BP 7739 Olivengrønt cover
1975 7" "SVANTES ALLERGISKE VISE" EXLIBRIS EXL 1
1977 LP "KØB BLOMSTER" ABRACADABRA ABC 105
1981.aug. LP "OVEN VISSE VANDE" EXLIBRIS EXL 30.010
1984 LP "HYMNER OG UKRUDT" ROSEN ROLP 26
1985 LP "RED BARNET" BALP 85 (Diverse)
1988.sep. LP/CD "OVER ADSKILLIGE GRÆNSER" ROSEN ROLP/ROCD 58
1989.mar. LP/CD "SVANTES VISER" EXLIBRIS EXL/EXLCD 50.001 Rødt cover + 2 bonus numre
1990.feb. CD "EVERT TAUBE 100 ÅRS FØDELS DAG" HARLEKIN HMCD 4351
1990 LP/CD "-I AL SLAGS VEJR" PLADECAMPAGNIET PCLP/CD 8023
1992.maj LP/CD "HILSEN TIL FORÅRSSOLEN" PLADECAMP. PCLP/CD 8044
1992 5"CD-single "SNØVSEN" PLADECAMPAGNIET PCSCD 3225
1995 CD "SKAGEN FESTIVAL 25 ÅR" DR Aa 95 (Diverse)
1995 CD "EN AFTEN I SMØGENS VISEVERSHUS" PINEAPPLE PINE CD 9503 (Diverse)
1998.sep. CD "SKYND DIG LANGSOMT" JOKER RECORDS 81676
2000 CD-single "LÆNGSEL EFTER BROEN" EXLIBRIS EXLCDM 016 (med RUO)
2000 CD-single "LÆNGSEL EFTER BROEN" EXLIBRIS EXLCDNM 016 (med RUO)
2003 CD "KØB BLOMSTER" EXLIBRIS ABC 105
2004 CD "TIL ROSALINA" EXLIBRIS 30098 MED BRAZZ BROTHERS
2005 LP-2/CD "UNGDOMSHUSET" BZLP01/BZCD01 (1 nr. m. PD og BA)
2006 CD "SVANTES VISER" RECARTE MUSIC R60068-2
2006 DVD "SVANTES VISER" RECARTE MUSIC R60061-9
2009 CD "KLIMA ALARM – KLIMAKRISE NEJ TAK!" A:LARM ALARMCD 132
2010.sep. CD + DVD "FOR FULD UDBLÆSNING" (+ Brazz Brothers)

Lydbøger indtalt af Povl Dissing:

- 2004 CD-2 "ORLA FRØ-SNAPPER" DBC
2004 CD "PER OG BETTE MAD" DBC
2004 CD-2 "HODJA FRA PJORT" DBC
2004 CD-2 "FRODE – OG ALLE DE ANDRE RØDDER" DBC
2004 CD "GUMMI-TARZAN" DBC
2004 CD-2 "LILLE VIRGIL" DBC
2004 CD-3 "ALBERT" DBC
2004 CD "35 KILOS HÅB" LYT & LÆS PER KOFOD
2004 CD "SVENDS HISTORIER" LYT & LÆS PER KOFOD
2010 CD MP3 Lydbog "SNØVSEN OG EIGIL OG KATTEN I SÆKKEN" Borgens Forlag
2010 CD "MUSTAFAS KIOSK" FROST 009-2